

Κερκύρας: «Η ατέλεια του ανθρωπίνου νόμου οδηγεί τον άνθρωπο σε πρόσκαιρο συμβιβασμό, ενώ ο Θείος νόμος οδηγεί στη ζωή της χάριτος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή Ι' Λουκά και Κυριακή προ της πανηγύρεως του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος λειτούργησε και ομίλησε στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος. Η χάρις του Αγίου προσελκύει πλήθος πιστών οι οποίοι σπεύδουν απανταχόθεν ώστε να προσκυνήσουν το άφθαρτο λείψανο του Αγίου και να ζητήσουν την προστασία και την μεσιτεία Του στον Κύριο.

Στην ομιλία του, κατά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα. Συγκεκριμένα, αναφέρθηκε στο γεγονός της συγκυπτούσης και ανέφερε ότι η γυναίκα αυτή είναι μία εικόνα που ακόμα και στην εποχή μας αποτελεί συχνό φαινόμενο. Εκείνη όμως, παρά το ότι δεκαοχτώ έτη

εμαστίζετο από την ασθένεια, ήτο τακτική στη συναγωγή διότι με αυτόν τον τρόπο εκδήλωνε την πίστη και την αγάπη της στο Θεό. Ο Ιησούς, ο οποίος ποτέ δεν κρύφτηκε από την κοινωνία των συμπατριωτών Του, ευρίσκετο στη συναγωγή καθηκόντως καθώς ήταν ο τόπος που ερμήνευε τις γραφές για τον αναμενόμενο Μεσσία στο κοινό της συναγωγής. Το θαύμα της θεραπείας της συγκύπτουσας όπου συντελέστηκε με έναν λόγο Του, «Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου», προκάλεσε την υποκριτική στάση του αρχισυναγώγου ο οποίος Τον επετίμησε για το έργο της θεραπείας της. Ο ίδιος βεβαίως, ανταπάντησε ότι αυτό ήταν έργο του ιδίου του Θεού και επομένως δεν σχετίζεται με την τήρηση του νόμου. Τούτο διότι ο νομοθέτης είναι ο ίδιος ο Θεός ο οποίος εποίησε και το έργο της θεραπείας της συγκύπτουσας.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε σε τρία σημεία. **Πρώτον**, η κάθε είδους ασθένεια είναι έργο του σατανά κάτι το οποίο δήλωσε απερίφραστα ο Κύριός μας. Η ασθένεια και η φθορά στον άνθρωπο είναι αποτέλεσμα της πτώσεως του ιδίου του ανθρώπου, δηλαδή της διακοπής της κοινωνίας του με τον Θεό. Για αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας μας χαρακτηριστικά μάς λένε ότι η κτίσις η οποία έγινε για να υπηρετεί τον άνθρωπο, μετά την πτώση του, συστενάζει, συνωδίνει και αρνείται να υπηρετήσει τον πεπτωκότα άνθρωπο. Ο Θεός δεν έχει καμία ευθύνη ούτε για την ασθένεια, ούτε για το θάνατο, ούτε για την πτωχεία και όλων εκείνων των δοκιμασιών από τις οποίες μαστίζεται ο άνθρωπος. Μόνον όταν ξανά εύρει ο άνθρωπος την κοινωνία του με το Θεό μπορεί να υπερβεί και την ασθένεια και τον θάνατο και τις κάθε είδους δοκιμασίες της ζωής του.

Δεύτερον, ο νόμος του Μωϋσέως, ο οποίος βεβαίως και ήταν δοσμένος από το

Θεό, και επάνω στον οποίο στήριξε ο αρχισυνάγωγος την επιτίμηση στο πρόσωπον του Κυρίου μας, εδόθη στο Μωυσή ώστε να οδηγήσει τον ηγαπημένον λαόν του Θεού στη Γη της Επαγγελίας, δηλαδή στη λύτρωση και στην απαλλαγή από την πτώση και τη φθορά. Επίσης, ο νόμος είχε και ως σκοπό να βοηθήσει να αποδεχτεί ο λαός του Θεού το Μεσσία, δηλαδή το φως της χάριτος στη ζωή των ανθρώπων. Ο Ιησούς, ο οποίος ήταν παρών στη συναγωγή, ήταν το φως της χάριτος και ο νόμος, τον οποίο προέβαλλε ο αρχισυνάγωγος, ήτο η σκιά του φωτός. Συχνά και σήμερα, η κοσμική αντίληψη της κάθε είδους εξουσίας θέλει δια του νόμου να επιβάλλει την τάξη, την ειρήνη και να πατάξει την κάθε παραβατικότητα στην κοινωνία. Εάν όμως ο εν ημίν υπέρτατος νόμος του Θεού, δηλαδή ο νόμος της συνειδήσεώς μας δεν ενεργήσει στον κάθε άνθρωπο, ουδέποτε θα μπορέσει να υπάρξει στην ανθρώπινη κοινωνία η κάθε είδους έννομη τάξις. Όμως, προκειμένου να υπάρξει αυτός ο εν ημίν νόμος του Θεού, χρειάζεται να επιστρέψουμε δια της πίστεώς μας και να αναγνωρίσουμε το Δημιουργό και Πατέρα μας αληθινό Θεό. Τρίτον, η εικόνα της συγκύπτουσας μάς μεταφέρει στην συγκύπτουσα κοινωνία της εποχής μας. Η απάρνηση του Θεού και η προβολή άλλων θεών, υιοθετώντας την κάθε είδους αμαρτία ως κατά φύσιν κατάσταση, κύρτωσε και γονάτισε αυτήν την κοινωνία στην οποία ζούμε, μη δυναμένη ανακύψει εις το παντελές. Σε λίγες ημέρες, η Αγία μας Εκκλησία θα μας υπενθυμίσει και πάλι ότι ένας Θεός άπειρος και ακατάληπτος σμικρύνεται και λαμβάνει μορφή δούλου ώστε να θεώσει ξανά τον άνθρωπο. Όμως, ένας άνθρωπος δεν θεώνεται ως μονάδα, αλλά καθώς ο Λόγος του Θεού ενδύθηκε ολόκληρη την ανθρώπινη πεπτωκυία φύση, πρέπει να θεωθούμε συνολικά και να ανακύψουμε εκ της φθοράς στην αφθαρσία. Τούτο, συντελείται μέσα στην Εκκλησία του Χριστού δια του Αγίου Πνεύματος που μας εκκάλεσε όλους εις ενότητα. Ο Κύριός μας αϊδίως γεννάται, αϊδίως πάσχει, αϊδίως ανασταίνεται – αναλαμβάνεται στον ουρανό και αϊδίως καλεί όλους μας στη θέωση και την ανάκαμψη από τη φθορά μας στην αφθαρσία.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τις εγκάρδιες πατρικές ευχές του σε όλο το εκκλησίασμα, ώστε να εορτάσουμε την εορτή του Αγίου Σπυρίδωνος και μετ' ου πολύ την εορτή της Θείας Επιφανείας.

